

Ar. 1430.

L. V. 183.

Kak Kscheszijan we tu tym srudnym a czeskim
Ljeczi swoje znenste Zonowanje wobladacz ma?

Žnjowe Prjedowanje

džeržane

na XIV. Nedžielu po swj. Trojicy

ton 28^{ty} žnjenja 1842

wot

Ernst Traugott Jakuba,

Duchomneho michalskeje Wofady w Budeschini.

Swojim lubym Wofadnym k Wopomnjenju a tym Wot-
palenym we hornym a delnym Hunjowi, kajž we Mesnaro-
wach kžepschemu snjekotrymi Powesžjemi wot tu teho
žjeta do Czischczenja date.

W Budeschini

czischcžane pola Ernst Moritz Monse.

2.

Qubi Sserbjo!

Boh neryczy knam jeno we swojim Sstowi, won
ryczy teź psches Skutki. Ljetsa, kajz koźdy widzi,
wotsischo dyzli hewał. Zehodla mamy teź my
Wuczerjo swojich Postucharjow na tajki Bozi
Łoś sobu kedźbowacz wuczicź. Po tym rośudźcze
pscheczelnje te Pokasowanja na schelake swjetne
Podawki we tu tym Prjedowanju. — Ja podam
wam tośamo, wam a waschim Dźjecjom łDopom-
nenju, jako śnadnu Ssobuscherpatku sa nesbo-
żomnych serśkich Bratrow. My śmy zusyym Wot-
palenym wele wudźjelili, nesapomnmy teź tym
Sswojim Dobroty czinicź. Sstuzmy sebi jedyn
druhemu stym Darom, kotryź koźdy dostał je.
Boh żonuj a pschisporej psches waschu Dobroczi-
wosź teź tu ton moj maty Dar.

Wosada spjewasche :

Tych Darow Bozej Dobroty
Zwar ljeta mene mamy;
Boh pak bdje wjeszje wotowszy
Nam dacj, schtož potrebamy.
Won nadny je a samože,
Pshed Rodom swojich skhowacj.
Wschej Rusy wobarnowacj. No. 761. B. 4.

Haj, Kneže, budj nam nadny, pschetož na tebe cjakamy my:
budj sČjaskom nascha Pomož a nasche Sbožo we Čjasku teje
Stysnoszje. Hamen. (Jesai 33, 2.)

My sweczimy dzienša ton džakomny Sšwedžen sa
Dokonenje naschich ljetuschich žnjow, moji lubi Pscheczeljō
a nutyrni Pošlucharjo! Tuton Sšwedžen je we tajkej
Wosadzi, kajkaz nascha je, hewač jedyn wot tych naj-
wešelišč Dnjow teho žyłego Ljeta. Ale dzienša swjetsja
hizom te srudne Łošy naschich džakomnych Kyrlušow
wot teho, so nasche žnenske Wešelje ani tač dokonjane ani
tež tač sromadne neje, kajž we tych sajndženych Ljetach.

Da wulka Sšuchota, na kotruz hizom wot Sšymy
šym ljeta skoro schitke Kraje nascheje Europiskeje Semje
žakosžjachu a ta styskna Tuznosž a schitko wuhorjaza wulka
Sjeza tych pošlenich Mješazow je sromadne jeno tym
nashymnym Sšywam, kajž šo praji, hiščeže tač derje
dosž šo radziej dała, druhim Plodam teje Semje pak
Mož a Wuhu kpołnemu Dothczju rubila. Ale tehodla

možemy a dyrbimy my šo dženska tola džakomnje psched Bohom wešelicz, šo šwoje žnjowe Dželo njetko š Bohom derje dokoneli šmy. A to my chžymy! Ach, jich wele jo nemoža, dofelz Šrudobu ša Wešelje žneli šu.

Wy šchitzj wjesze, kaš cžesčke to ljetuške Ljeto we šchelakim Wotpoladanju bje a hiščcze pschezo je a kajke šrudne Podawki šo we nim tu a tam podate šu. Šchtu da myšlesche šebi we Kaljeczu, tedom jašo ton Kneš to wulke a bohate Mjesto Hamburk njekotre Dny a Nožy ša šobu se žakofnej, wohenjowej Rusu¹⁾ tyschesche, šo tamnym 30000 Wotpalenym na Mesach naschich njemskich Krajow ljetša taš wele Tausentow druhich pschidatych budža, kiž šchitzj pschi tym Popjoli šwojeho Samoženja krawne Šylšy budža plašacz dyrbecz; šchtu da šebi tedom myšlesche, šo nam škoro šojžda tydženska Nowina nowe šrudne Powešžje wot teho Wotpalenja žylych Mjestow a Wšow pschinesz budže a šo tež nasch luby wotžny Kraj a Šušostwo, naschi Pscheczeljjo a Bratsjjo šajkim Nesbožom domaphtani budža? ²⁾ A

Pomjerk. ¹⁾ Tu to Palenje trajesche wot 5teho Meje, Šchtwortkaranu wokolo Ženej, hačž do 8eho, aby Medžjelu dopolnja.

²⁾ Na 10tym Junjusa wotpalichu šo Šcheschowi 1 Bur, 5 Sarodnizy a 4 Kežkarjo; — na 1nim Julija we nowych Poczaplizy 4 Kežkarjo; pschi tem spalichu šo tež 4 Mütterleinez Džecji, wot kotrychž to najstarsche 11, to najmlodse 2 Ljecji stare bje. — WNožy wot 4teho hačž do 5teho Augusta sahubi Wohen wKamenzu wjazy hačž 450 Wobnydlenjow a beš nimi 2 Žierkwi, tu Šchulu, radnu Kežju a druhe wofebne Šwarenja a štym to Samoženje wot nimali 3500 Čjlowekow. — Na 20tym Augusta dyri Bože Rewedro do stareho Rodu we hornym Hunjowi a wotpali šo pschi tym žyly horny a delny Hunjow, wuwšate njekotre Šwarenja; tež spali šo pschi tem nješto Škotu. — Tonšamy Džen Wecžor žarowachu tež Nesnarowach 6 Burjo a 2 Sarodnikaj pschi Popjoli šwojich Žnjow, Šwarenjow a žyteho Samoženja.

Suchota a wohenjowa Nufa jo samo neje, schtož Cžlowestwo we tym Ljeczi tak tyschesche. Ach nje, tež wulke Semježenja a krawne Wojny ³⁾ šu na druhich Stronach teje Semje Tausenty naschich Bratrow wo Samoženje a Žiwenje pschinešle. A kajž hačlej nedawno ton fierschczinski Herba jara wošebneho kralowskeho Throna Europiskeje ⁴⁾ psches straschny Pad s Wosa na Puczu kšwojimaj Staršchimaj šwoje rjane, mlode Žiwenje srudnje dočonja, tak šu ljetša wele Stow druhich, wošočich a niskich, mlodych a starých pschi Wesenju na selesnych Drohach aby na parowych Łodzach we Wohnju aby Wodzi žalošny Konz wsacz dyrbeli. ⁵⁾ Schač šu samo we naschej lubej Wošadzi wšrotkim dwje lubošnej Džeczatszy a jedyn mlody Muž šwoje Žiwenje we Wodzi šhubili ⁶⁾ a hačlej we tych

³⁾ Na tej wulkej Kupi Haiti we weczornej Indiskej sašynny ljetša wulke Semježenje na 6000 Cžlowekow; a we ranischej Indiskej wsša wele tausent Anglicjanow we nesbožomnej Wojni pscheczimo džiwim Ludam srudny Konz.

⁴⁾ Philipp Herzog wot Orleans wumre na 12tym Julija nedaloko wot Parisa.

⁵⁾ Na 6tym Meje sapalichu šo na jenej tajkej Drosy do Parisa te šwele Ludžimi wobšynene Wosy. Dokelž sanknene bjechu a šo snuzkach woczinicž nedachu, dyrbjachu cži bosy Ludjo šo šobu spalicž. — Runje tak džjesche šo wjazny dnžli Sto druhim we Amerizy, kiž psches Rospučnenje selesnych parownych Kotołow na šwojich Wodzach swarjazej Wodu spareni aby do Morja podmureni bychu.

⁶⁾ Handrij Soba s Ratarez 2 Ljeczi a 2 Mješ: stary tepi šo na 25tym Junjusa. — Hanža Rochež s Wuriž 1 Ljeto a 5 Mješ: stara, na 8nym Juljusa, — a Robert Wünsch a s Podroda, 21 Ljet stary, ton 17ty Aug. 1842. We Husczanskej Wošadzi tepišhtaj šo sa jedyn Džen 2 Džjeszi; bychu tež na 9tym Junjusa cžjo Mužoj na jenej Łuzy psches Bože Rewedro romadžje sabiczi; tedom sapali Boži Blyšk tež Brožen w Bjeczizy. A tajkeho Nesboža sta šo ljetša tež drudje wele.

poßlenich Tydzenjach njełotſi jara mlodzi Nanojo tych
ſwojich Wudowy a Sſyroty woſtajicz dyrbeli, a czjo
neſbożomni (hacž runje Zuſomniży beſ nami, tola na-
ſcheho Wobzarowanja hodni) Mużojo na naſchich Saho-
nach ſami Kuku na ſo ſtożili. Sawjeſzje, lubi Pſheczeljo,
my mamy jara czjeſkſe a ſrudne Ljeto. To pomenſchi
tejż dženſa naſche žnjowe Weſelje; ale naſche Weſelje we
tym Kneſu, naſchu Nutyrnoſz, naſch Džaſ, naſche Do-
wjerenje to tola pomenſchicz nedyrbi. Dajcze nam wele
bole na to kędzbowacz, kaſ my tajki czjeſki Czaj a tajke
Boże Domapytanja kBożej Czeſzi, kSbożu naſchich Du-
ſchow a Poljepſchowanju ſwojeho živenja mudrije wuži-
wacz mamy; dajcze nam Boha nutyrnje proſyć, ſo by
won nam ſchitku naſchu Kuſu a Staroſz po ſwojej Nadzi
poloził a naſ pſched dalichim Neſbożom wotżowſzy
wobarnował, dajcze nam tehodla ſe ſromadneſ Nutyr-
noſzju ſpjewacz:

Wſmi wot naſ, Božo najlubſchi,
Tu Schtraſu a Prut ſchelaki,
Kiž my ſtał wele Njechami
Tu ſchitzy ſmy ſaſtuzili,
Swarnuj pſched Wojnu, Drohotu,
Pſched Morom, Wohnjom, Žaloſzju. No. 397. 1.

Text:

Grudny Kyrluſch Jerem. St. 3, Sht. 22 — 26.

Za Dobrota teho Kneſa czini, ſo ſnami Konz
neje: dokelž jeho Sſmilnoſz nepſcheſtane; ale je
kojžde Kano nowa: twoja Sſwjernoſz je wulka.
Ton Kneſ je moj Džiel, praji moja Duſcha; tehodla
zu ſo na njeho ſpuſzczecz. Ton Kneſ je dobry
temu, kiž ſo na neho ſpuſzczja a tej Duſchi, kiž ſo
ſa nim pyta. Dobre je woboje, woczakowacz na
Pomoż teho Kneſa a ſčerplivy być.

Ton czeczi Staw teho srudneho Khruschka, skotrehož nasch dzenšnišči šwjaty Text wsaty je, wopšimne horke Skoržby a šlotki Troscht. Boži Propheta skorzi: ja šym ton hubeny Muž, kiž šym ton Prut jeho Šsurowoszje widził, a wopische potom tejš dale šwoju schelaku Žalosz. Wona bjesche tač wulka, so won šo šam džiwa, kač je won tajke Horjo pschjetracž moł. Ale won widži we šwojim Šwarnowanju Boži Porst; won posnaje džačomnje: Za Dobrota teho Knesa czini, so snami Konz neje, a šym pošylni won šo tejš knowemu Dowjerenju a ščerpliwemu Wocžakowanju na Pomoz teho Knesa. Tejš my dyrbimy na naschim dzenšnišchim džačomnym Šswe-
dzenju srudne Skoržby šlyšhecž dacž, ale tejš my mamy pschi naschej sromadnej Nusy a Staroszi hišcže pschezo dosž wošebnych Wubudzowanjow Kwalbi Božeje Do-
broty a ščerpliwemu, pošutnemu Roschenju nascheho Hubenstwa. Dajcže nam potajkim njetko psched Bohom wopomnicž:

Kač Kšcheszijan we tu tym srudnym a czeskim
Ljeczi šwoje žnenšte Žonowanie wobladacž ma?

Menujžy: 1.) šłobošim Šahanibenjom, 2.) šwutrobnym Džačom, 3.) šdžjecžazym Dowje-
renjom a 4.) špošutnym Rosčacžom.

1.

Ach, moji Pscheczeli! Do kažkich štraschnych Šlu-
dow, do kažkeje šamopaschneje Šrobloszje a naduteje
Šordoszje šu šo tola Ludžo pschi nesatornensem Wuziwanju
Božich bohathych Dobrotow we tym Šakšlepenju šwjatneje
Mudroszje šabludzili! Šako ja njedy wošolo žnjow šjenym
wešnym Šospodarjom wot tych rjaných Plodow na jeho
Šahonach rycžach, da wotmolwi won nimalje tač: Haj,

mi derje rosze, ja mam scho rjane a bohate; ale to so mi niczo dziwne nesda: dyz so Gzlowek swjeru prozuje, Gzaf na Kedzbu wosme, plodnu Kolu sshotuje a dobre Ssymjo wuſywa, da dyr bja tejs rjane a bohate Płody narosz. — Kedzbujcze derje, ton Gzlowek ryczesche wot swojeje Mudroszje a Prozy; wot Bozeho Pschihotowania, Swarnowania a Wobradzenja tych Znjom tu niczo ſlyſhecž nebje. Sa chzyl tola wedzicz, hacž Ton a schtuž nidze hewał tajkeje Myſlje bje, ljetſa po ſwojich Znjach tejs hiſhcze tak ryczi. Mollu ja tajkeho ſaſlepe-neho Ssoſamehoſwalerja tam, pschi tym Sahoni, dzež won ljetſa ſwoj Kał a ſwoje Bjerny woſadzał, a ſwoj Dзецjel a ſwoje Ssyczje woſyl je, dženſa so prashecž: Pſhecželo, ſy da ty ljetſa ſwoje Polo nerodniſcho a we Neczaſu dzjelal aby ſłabsche Ssymjo wuſywał, so te ſchelake Sroszenja hacž ſym tak ſnadne woſtate ſu a ſkupe žnje pschinez roža, ſchto da by won na to prajicz mol? Neby won ſłobokim Sahani benjom poſnacž dyr bjal: Ach nje, na mojej Staroſzi pobrachle neje, ja ſym dzjelal, kajž hewał; ale Tene, to Najljepſche, to žonowanie ſWoſoka, to Wobkrepenje tych Groszenjom ſNebes delje, to Napowanie tych Grosdom ſweczernymi Dejschczikami a to Woſchewenje tych Płodom franſchimi Koſami je wohnkach woſtate. — A kajž tuton jedyn tak ryczachu a myſlachu dzeſaczo druſy. „Nepłodne Gzafy, Rod a Drohota, (kajkež drudy ſaſtarſku bjechu), ſlyſchach ja huſto tu a tam prajicz, naſ we naſchich Dnjach wjazy trechicz nemoža.“ Ludžo, rjekasche dale, ſu njetko wele mudriſchi a wuſchikniſchi, dyzli hewał; woni wedža ſwoju Kolu ljepje ſdzjelacz, a ſebi dobre žnje, (kajž praja), wutwungowacz, a tak dolho hacž Bjerny beſ nami plahowane budža, kiž so ſweczeho pschezo derje radža, je ſchej łodnej Ruſy wobrote.“ S kał ſu so tu czi Hordzerjo ſtajkimi ſwojimi Myſlemi tola žylje ſamolili! Ljetuſche

Ljeto wuczi nas, so scha ludzaza Mudrosz niczo nepomha
a Czloweka Proza podarmo je, dyz Boh Semju newo-
phtuje a ju se swojich nebeskich Studniczkow newobo-
haczi. — Ty sam, Kneze, kronujesch to Ljeto
stwojej Dobrocziwoszju a twoje Stopy ka-
paju sTucznoszu!

D, da newusbjen so Nichto we Bohu pscheczivnej
Hordoszi, ponizujcze so schitzy psched Schehomozu teho
Najwoscheho a posnajcze stobokim Sahanibenjom: Czlo-
wek, ton slaby Proch teje Semje, niczo nesamoze; pola
Boha je Mudrosz a Moz, Kada a Kosom;
schitkon dobry Dar a schitkon dokonjany Dar
pschindze sWoskoszje delje wot Wotza teho
Sswjetla. Tehodla dyrbinny my nasch dzenfnischi
dzakomny Sswedzen tejs wobendz

2.

swutrobnym Dzakom. Nejsu wasche Broznje
a Komory ljetsa tejs stak kopathmi Bozimi Darami napel-
nene, kajz po tych bohathch znjach tych poslenich Ljetow,
da sje wy wot tych nasymnych Sshwow tola prawje rjane
a Dzaka hodne znjowe znowanje fromadzowacz moli.
Neje Boh ljetsa tejs wele Trawy sa Skot narosz dat,
da je won tola zito Ludjom kWuzitku se Se-
mje wuwedl. Dyrbinny my tejs pschi tej pschezo hishcze
trajazej Ssuchoczi so bojecz, so my, (kajz njetko, we tym naj-
ljepshim Czaku hizom), wosebje psches Symu dosz Zhrobny
sa nasch Skot nesnjejemny, a schelakich druhich, nam schitkim,
menujzy pak tym Khudym kschjednemu Naszyczenju nusnych
Potrebnoszjow budzemny parowacz dyrbecz, da je nam ton
Knes tola hacz sym tak nadny byl, so my dzenfa sDzakom
posnacž dyrbinny: Za Dobrota teho Knesa czini,
so snami Konz neje: dokelz jeho Ssmilnosz
nepschestane; ale je kojzde Kano nowa: twoja

S swjernosz je wulka. Schať mamy my Kljeb
 ťami sa ťo a ťwoje Dzieczi, schať namaka ton Khudy bes
 nami hiszczje schjednje Dżjeto a Warbu, schať ťdżerza
 nam ton Knes Strowosz a Żiwenje. D prajcze,
 nejťu to kraťne, horzeho Dżaka hodne Dobroty, nejťmy
 my pschi jich Wuziwanju dżeszacz krocż sbożomnischi, dżyli
 Tausenty naschich Bratrow.

Nejťmy my pschi tych Bożich Darach we naschich Broż-
 njach sbożomnischi dżyli czi, kotrymż cżeschke Nemedra a
 Krupy ljetťa też jich nasymne Żita pobite ťu? Nejťmy
 my we naschim Kraju sbożomnischi, dżyli ton khudy Lud
 we Angliťkej, dżez zwar bohate Żnje bjechu, ale tať mało
 Warby je, ťo tam njetko hizom Ludjo swulkimi Czrodami
 Łoda dla we straschnych Sbjezkach pscheczimo ťwojim
 Woschnoszjam a Knezim ťo speczili ťu? Nejťmy my tu we
 naschim Sserbowstwi sbożomnischi, dżyli czi khudzi Wo-
 bydlerjo naschich horťkich a tkalskich Wťow, kiż ťwoju
 schjednu Warbu, (dżż jeno Dżjeto maju), ljedom po
 Kroschkach wobrachnowacz a Kljeb se Sselu ťaťluzicz
 moża? ⁷⁾ Nejťmy my we naschej Woťadzi a we naschich
 Domach sbożomnischi, dżyli czi bosy wotpaleni Ssuťodzi
 kRanju a kWecjoru wot nas, kiż dżenťa Tydżen tajku ťrudnu
 Medżjelu ťkhadzecz widzichu, a njetko po Żnjach ani Kljeb,
 ani Ssymjo, ani Żyrobu ťa ťwoj Skot, ani Wobhydlenie,
 ani Pschikryczje wjazy nimaju, ale płaťajo pola Żusych wo
 Hospodu, ťmjelne Dary a druhu Pomoz proťycz dżyrbja?

D, luba Woťada! ťchto je tola nascha Nusa a Sta-
 rosz pornjo tej ťrudobi a temu Hubenťtwu tychle bohich,
 dobrych Ludzi? Nejťmy my pornjo nim bohaczi kajiż
 Dżerschtojo a Kralojo? D da nebydżmy nedżaťomni;
 posnajmy ťłoboťo nutej Wutrobu: Kneże, my nejťmy

⁷⁾ Nedawno ťkorzesche mi tajki, ťo won ťa dwje Medżjeli drudy
 15 nťlbrn. warbuje.

dostojni ščitkeje twojeje Šmilnoszje a Šswjernoszje, ty by nad nami psches Mjeru czinił pschewšitko, ščtož prošymy a myšlimy, twoja Dobrota czini, so snami Konz neje, twoja Šswjernosz je wulka. Tebi budž Čzesz wtej žyrkwinej Šmejni, kotraž we Krystušu Tesušu je, kojždy Čžaš. Tehodlazemy my tež dženska spjewacz: „Nech Bohu džakuje šo Wutroba šchjeh Ludži, kiž wulke Wjezy šam tu czini a tež šchudzje; kiž wot Młodoszje nam tu šdžerzi Žiwenje a ščitku Dobrotu nam štajnje wudžjeli.“

3.

Šsmy my prawje džačomni ša to, ščtož my na Božich Darach domkhowachmy a mamy, ščtož my we šwojim Powołanju šmy a wužiwamy, da nebudžemy my štyšnje škorzicz, so my ton a tamny Plod, kiž šo nam knaschemu Sežiwenu tež nusny bycz šda, ljetša podarmo na našich Šahonoch pytamy aby tola jara šporje wudžjeleny namačamy; my budžemy dženska na woboje, na Bože Bohastwo a našču Šhudobu špominacz šdžjeczazym Dowjerenjom.

Škoro chze šo šesdacž, jako by ton Kneš, ton Šsraelski Boh ljetša tež nam, kaž šastaršku židowškemu Ludu psches Prophetu Heliáša prajicz chžyl: To Ljeto nebudže ani Roša, ani Dejšcz pschindž; kibali šo ja to praju. (1 Kral. 17, 1.) Ale lubi Pscheczjeljo, dyrbjali naš ton Kneš hišcže dolho štajkej Šsuchotu domaphtacz, kažkaž dotal bje; dyrbjatali ta hišcže pschezo krobļje žiwena Nadžija našich Šospodarjow na pošnišche, ljepšche Žyczje tych našymnych Plodow šhubena bycz, dyrbjatali ta mała Woda we našich Žorkach a Rjekach hišcže bole wušknycz a ščodom teho Škotu tež kļebowa a wodowa Musa beš Čzlowekami nastacz, ach, kažka šrudna a čješka Šyma moła naš potom docžafacz, kažke

Rhoroszje a Mrjeczje, a druha Żalosz a Hubenstwo mole
 steho na Skot a Ludzi pschincz. Ton luby Boh daj, so
 by to schitko nepschischto! Ale nemożemy my słabi Ludžo se
 swojej Mozu a Mudroszju tejš žanu Szwilu wot so a swo-
 jich Domow wotwobroczič, da neczinmy sebi tola tejš do
 Szapa žane czechke Wutrobhy. Nasch Boh je slubił: Sa
 cze nochžu w opuschczicž, ani nidy cze skomdžicž.
 (Hebr. 13, 5.) Može tejš Žona swojeho Džje-
 szja sabycž, so by so nesmilila na Szynu
 swojeho Žiwota? A hač by tehošameho sa-
 byla; da ja tebe schak nochžu sabycž. (Sesa.
 49, 15.) Won budže nam tehodla schitko nadnje pschje-
 tracž pomhacž, schtož by nam czechkeho pschipošlacž moł.
 Teli won we Eliášowym Szapu, jako Nebesja
 bjechu sanfnene sa czi Pjeta a schesz Mješazow,
 jako wulka Drohata bjesche powschej Semi,
 (Luk. 4, 25.) swojeho swjateho Prophetu psches Kapa-
 ki sastaracž dał, a tu khudu Wudowu we Zarpaczi tač
 bohacžje žonował, so jeje Muła a Wolij newotberasche,
 (1 Kral. 17.) da budže won tejš tych khudych a khorych,
 tych słabych a hubenych, te Wudowy a Szyroty a ton
 Skot beš nami we czechkim Pjeczi sezivicž wedžicž. Won,
 kiž te Ptaki pod Nebesami sezivi, kiž nesħja
 a nežnu, nasch nebeski Wotž wje, cžoho my
 potrebamy, predy hač jeho wo to prošymy,
 won budže so dale, kajž Woczez nad Džjeczi-
 mi nadnami smilicž a schitko sdobrym Spo-
 dobanjom nasħczicž.

Tehodla precž sewschej stysknej Staroszju a Bojoszju!
 Kojždy cžiš swoju Starosz na teho Knesa, swojeho Boha
 a praj sTeremiasom: Ton Knes je moj Džiel, praji
 moja Duscha: tehodla žu so na neho spusč-
 czecž. Ton Knes je dobry temu, kiž so na
 neho spusčcža, a tej Duschi, kiž so sa nim

pyta. Dobre je woboje, woczakowacz na Pomoż teho Knesa a sczerpliw bycz. — Haj, Kneze my woczakujemy sczerpliwje na tebe, ty by ton Boh nascheho Sboza, nasch Schlit a nasche Bohastwo; ty by nasch Pomożnik a Wumožnik; wumož nas nadnje snascheje Rusy. A zesch ty nas hiscze do wetscheje Rusy wesz, da newopuszcz a newostaj nas; wostan nascha Skala a nasche Rodzischczo, nascha Khowanka we Tyschnoszi a nascha Nadzija a wsmi nas naposljjetku sewscheho Horja teho Czapa do Kaja twojeje nebeskeje Krafnoszje!

4.

Derje tej Duschi, kiz we czjemnym Doli czapneho Nesboza pschi sebi prajicz moze: Ton Knes je moj Dziel, won je pschimni, ja bo neboju, jeho Prut a Kij troschtujetaj me. Sa poruczu jemu swoje Puczje a mam Nadziju knemu, won budze schitko derje czinicz! — Ale Pscheczeljto dyrbi, ton Knes nasch Dziel a nascha Pomoż bycz a wostacz, da dyrbimy my ton dzenfnischi Dzen tejs sweczicz spokutnym Roskaczom.

Boh je tu Semju a jeje Wobhydlerjow wot Spoczatka bym husto sjara czeschkimi Czwilami a Rusami domapytak. Dyz bo Czlowekojo swojich Szkoszjow dla wot Bozeho Ducha wjazh swaricz nedadzichu, da pschindze won se swojim Prutami a tyschazhymi Schtrafami. Czeschke Wojny a zalofne Krowjerosljeczje, wodowa a wohenjowa Rusy, wulka Suchota a Mokrota, Lod a Mor, boloszawe Khoroszje a fromadne Mrjeczje kajku stysknu Zalosz a krawne Szylsy su tu te Boze Pruty we schelakich Czapach na Czlowestwo pschinefle! Ale prajcze, schto da bymy my a te Dziejci tu teho Czapa Czeschkeho shonili? — Ze mlode Ljeta teho njetzischeho Naroda, ton prjeni Bjertelk tu teho Ljetstotyka, te 29 Ljet, kiz wot Dokonenja teje posleneje

dołheje Wojny fajschle ſu, nebjesche to jara ſbožomny a weſely Czaj, Czaj ſromadneho Mjera, bohatych Znjow a wobſtajneje Strowoſzje we naſchim Kraju? Neje ſama tamna žadława Rhorofz, kotraž pſched njeſotrymi Ljetami wele Stow Tausentow na wſchjeh Stronach teho Sſwjeta precz rabasche, naſ pſchepuſchcziwſchi, nimo tych Meſow naſcheho Kraja czanula? ⁸⁾ D kajka bjesche to Boža Nada a Dobrota! Ale ſu da ju Ludzo prawje ſpoſnali a wazili, ſu da ſo woni pſches Božu Dobrocziwoſz k Połuczi a k Poljeſchowanju ſwojeho žiwenja wodzicz dawali? — D, ſo by temu taķ byto! Ale nje. Te dobre, mjerne Czajy ſu Ludzi ſtych, horſchiſch a beſbožniſchich czinili, dylzi predy bjechu. — Skoro žyſche ſo drudy ſeſdacz, jaķo bychu Ludzo mjenili, ſo Boha wjazy netrebaju. Pſchetoz neſwjetsi ta Bohaſabycziwoſz a Beſbožnoſz wele ſamo- paſchnych Kjeſchnikow, (jich Szpiczje Božich Sſlužbow a Božeho Wotkaſanja); neſwjetsi to pohorſchaze Wotſwe- czenie Božich ſwjatych Dnjow a to žalofne, newužitne Wužiwanje Božeho ſwjateho Mena, (ſtych Ludzi beſbožne Kljeczje a neprawe Sſopſchiſahanje ja mjenju); neſwjetsi ta Gordofz, ta Pycha a ta nenaſyeczna Žadofz po czjelnych Weſełofzjach beſ Wofokimi a Bohatymi a ta lochka Myſl, ta Sawiſz a Neſprawnoſz, to Wopikſtwo a Ka- czje beſ Niſkimi a Rhudymi; neſwjetsi ta Neſwjernoſz a Newobſtajnoſz a ta Swada beſ Mandželſkimi a ta Ne- potsiwoſz a to neſchwarne žiwenje mlodeho Luda, ne- ſwjetsija ſchitke tu te Nepoczinki tych Džjeczi tu teho Czajka a jara wele drugeho na runje taķ ſjawne, kajž ſrudne Waſchnje wot teho, ſo ſebi jich wele beſ nami ſBoha a ſjeho ſwjatych Kaſnjow Niczo wjazy neczinja a ſo ſa nim ſwjeru nepraſcheja? Haj nepraſcha ſo njechto ſchkuliz, kiž we tajkim Bohaſazpenju khodzjeſche a tola Bože Žono-

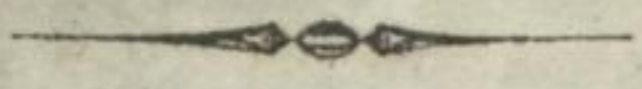
⁸⁾ Cholera, 1831.

wanje pschi swojim Dželi widzišče, a dobre Dny wuzi-
wasche: Dže da je Boh, džy won neschtrafuje? — Dže
Boh je? — Ljetša ty jo widziš, newjerjaza Duscha!
Boh je na Nebesach, kotrež sanfnene su, so plodne
Dejšcziki nepschindu, kibali so Boh to prajicz budže, so
by so Ludjom na Semi styskało, a schon Sswjet Bohu
Gješ a Kwalbu dał. Dže Boh je? — Won je na Semi,
kotruž won je wusfnycz dał, so by žana Wuha kRoszenju
wjazy we nej nebyła a Ludžo se Skotom sawutlicž dyrbeli,
jeli rješny Sswjet psches Pokutu a Modlenje tu Ssu-
rowosž Božeho Njewa nebudže wotwobrocžicz pytačž.

D, da bojče so sašo Boha wy, kiž wy teho Knesa
Nebesow a Semje sa Niczo wjaze nemjeješče; cžin-
če sašo po Božej Woli, wy kiž wy jeho swjaty Sa-
kon sMohomaj teptasčče; ponižujče so sašo psched
Bohom wy, kiž wy bez neho wobstacz sebi myšlesčče.
Padajče pschi tej njetsiščeje Rusy na swoje Kolena delje
a pytajče spokutnymi Modlitwami to nadne Wobleczo
Bože; wołajče so domach ktemu, kiž sewscheje Rusy a
smertneje Styskosžje wumozje, wołajče so knemu na
tym Mjeszi, džez jeho Gješ bydli; pancze njetko schitžy
we Pokornosži somnu na swoje Kolena delje a spjewajče
pomni:

Kneže, nasch Božo, my smy srješchili psched tobu a
nejsmy hodni, so twoje Džeczi menowani budžemy. —
Ale ty nadny a smjelny, nespominaj dale na nasche Njechi
a Pschestupenja; spomn, Kneže, na swoju Ssmilnosž a
na swoju Dobrotu, kotraž była je wot Spoczatka Sswjeta.
Neschtrafuj nas we swojim Njewi a nekostaj nas we swo-
jej Ssurowosži. Nesacžis nas wot swojeho Woblecza.
Nje, Kneže, budž nam nadny, pschetož my smy słabi.
Ty by nam ljetša hižom nadny był, ty by nam wjazy dał,
hacž my sašlužili smy. Wsmi sa to dženska słaby ale tola
horžy Džak naschich Wutrowow! — Ale lubny, dobrocžiwny

Wotze my, twoje nemozne! Dziejci sąmi są a są swoje
Domy hiszczę tak wiele potrzebamy. Ty sąmi najliepe
wiesz, szto nam dobre a wużitne je. S, da nesaowiedź
jo dale nam kładym a hubenym Proszierjam. Daj nam
nadnje, sztoż my szitzy, sztoż czi kładzi a też ton
Skot beśnami kśhjednemu Naskyczenju potrzebamy, daj
nam Wodu, Kłeb a druhu Żyrobu. Daj to, a steho
bohateho Szaza twojeje Dobrocziwośzje hiszczę wiele dru-
heho, wośebje też ton słotki Troszt twojeho Słowa,
naschim wotpalenym Bratram a Ssuzodam, sbudź jim
wiele śmilnych Wutrobow a pomocnych Kufow, setrej
jich Sslysh, sahoj jich Kany, narunaj jich wulku Szkodu,
sank jich sąmi do twojeju wotzowskeju Kufow. Budź a
wostan naschich schitkich Troszt a Pomoz wewschej Kusy.
Wobarnuj nas psched dalichim Nesbożom; wumoz nas
wot scheho Steho a pomhaj nam psches twojeho śwjateho
Ducha ktemu, so bychmy czi służili we wjernei Prawdo-
śzi, Newinoszi a Sswjatoszi jow czasnje a tam wjecznje.
Wuślysch nasch twojeho Ssyna, Tesom Krysta dla!
Hamen.

Oberlausitzische Bibl. Görlitz

1006181 7